

STRAK EN LICHT, MET EEN VLEUGJE ART DECO

Odette Hayer en haar gezin verhuisden van een vrijstaande boerderij naar een stijlvolle woning met een retrolook. Voor het interieur nam de interieurontwerpster de stad Miami als inspiratiebron. Het resultaat werd een woning vol licht, transparantie, strakke lijnen en zachte kleuren, hier en daar gecombineerd met ronde art-decovormen. Het huis van een dame met stijl.

TEKST: ANJA BEMELN FOTOGRAFIE: TESSA FRANCESCA

“LEUKE STANDAARDMATERIALEN
ZIJN NAUWELIJKS TE VINDEN,
DAAROM HEB IK ALLES
OP MAAT ONTWERPEN”

EEN HALF JAAR DUURDE HET VOORDAT HET NIEUWE ADRES PERSOONLIJKHEID EN WARMTE KREEG

De verhalen over mensen die van een drukke woonwijk naar een weids gelegen boerderij verhuizen zijn talrijk. Odette Hayer, haar man en hun twee zonen volgden de omgekeerde weg en kwamen terecht in een gezellig wijkje in Abcoude. Het weinige dat nog herinnert aan hun vorige adres is een lange boerentafel met plaats voor twaalf personen. In hun nieuwe woning doet ze dienst als bureau. De woning stond zes jaar geleden al twee jaar te koop. "We waren er al verschillende keren langsgereken", vertelt Odette. "Was er de feeling met de buurt? Bood het huis voldoende potentieel? Op aanraden van vrienden gingen we toch eens binnen kijken. Toen ik de kleine verdeelde ramen zag, de radiators met vensterbanken, de donkere kamertjes en het lage plafond, wist ik wat me te doen stond."

Een half jaar duurde het voordat het nieuwe adres persoonlijkheid en warmte kreeg. Na de eerste plannen en schetsen van Odette zelf, nam ze een aannemer in de arm. Iedere dag overlegde ze met hem. Verlichting, vloeren, schilderwerk en plafond werden aangepakt. Met haar tekeningen en plannen liet Odette zien dat ze 'een huis vol licht' wilde bereiken. "In de boerderij was het klein en don-

ker", herinnert ze zich. "Het daglicht hebben we ontzettend gemist. Hier wilde ik een huis zonder muren, maar met veel ramen, met speelse verhogingen en verspringingen én met een tuin die geïntegreerd zou worden in ons huis."

Drie kleine ruimtes werden omgevormd tot één grote leefruimte. Muren werden weggehaald zodat er plaats kwam voor een open keuken, een open eethoek en een bijzonder ruime zitkamer. Om deze transparante, muurloze constructie te kunnen dragen, moesten er drie pilaren in de woonkamer worden geïnstalleerd. Extra moeilijkheid in deze constructie was het plafond, dat in lagen zou worden aangebracht voor een ruimtelijk en speelser effect. Bovendien werd in de eerste plafondlaag een lichtplan met indirect licht toegevoegd. Nog een breinbreker vormde een hoek die na de eerste indeling overbleef. Voor een eettafel en vier losse stoelen zou deze ruimte veel te smal zijn. "Dan ga je spelen en tekenen", vertelt Odette. "Uiteindelijk kwamen we op het idee een podium te maken met een vaste hoekbank. Daardoor heeft onze eethoek wel iets weg van een Oostenrijkse stube, maar dan wel in een modern jasje uiteraard."

“ZUIVERE LIJNEN ZIJN MOOI, MAAR EEN INTERIEUR MOET WEL HUISELJK BLIJVEN”

“Zuivere lijnen zijn mooi, maar een interieur moet wel warm blijven”, vindt Odette. “Ik vind het prettig om persoonlijke dingen om me heen te hebben. Mijn oma had een letterbak waar ik als kind uren naar kon staren. Dat idee heb ik overgenomen, maar dan in XL-formaat en gegoten in een retrostijl.” Naast de letterbak en een tv is er, in precies dezelfde retrostijl, een kleine bar. De bar heeft een natuurstenen waskommetje met stromend water en een kleine koelkast. Odette houdt ervan om strakke lijnen zacht te maken door ze te combineren met ronde vormen. Vandaar dat de eettafel een ronde doorkijk kreeg, met ruimtelijkheid als extra effect. Ook de meubels hebben, net als de letterbak en de bar, afgeronde hoeken. “Ik heb op de symmetrische verhoudingen en strakke lijnen gelet, maar met afgeronde hoeken ontstaat er toch een warme sfeer.”

De keuken werd de schakel tussen het eet- en het woongedeelte. Een functie die werd versterkt door de opening naar de Oostenrijkse zithoek. De strakke en sobere vormgeving van de keuken wordt extra benadrukt door het houtfineer. Keukenkasten en sommige keukenfronten zijn vervaardigd uit mdf dat gelamineerd werd met

zebrano, een houtsoort met een opvallend strepenpatroon. Gecombineerd met de zwarte hoogglans fronten en het zwarte composieten werkblad ontstond zo een stijlvol en persoonlijk geheel.

In het midden staat een werkeiland dat eveneens werd afgewerkt met zebrano. Boven het werkeiland bevindt zich een afzuigkap en aan één zijde werd ruimte gecreëerd voor drie leuke keukenkrukjes. Het aanrecht aan de raamkant heeft een zeer diepe vensterbank waar plaats is voor kruiden, oude antieke schalen, een speelse boomstronk, kookboeken en een stoofpotje uit Marokko. Ook de kraan op het aanrecht is een eyecatcher: lekker groot en praktisch in gebruik, maar bovendien mooi vormgegeven. Een design van Clou, een merk waar Avenue 33 agent voor is.

Door de opening in de keuken blijven eetgedeelte en keuken met elkaar verbonden. Ook de lamp boven de Oostenrijkse stube is meteen te zien. De lamp is vervaardigd naar een ontwerp van Odette. “Het leuke van inrichten is dat je in maatwerk moet denken”, zegt Odette. “Leuke standaardmaterialen zijn nauwelijks te vinden. Je

HET BAD VAN CLOU WERD IN EEN ORANJERIE
GEPLAATST ZODAT OOK HIER DAGLICHT PRIMEERT

moet echt op zoek naar op maat gemaakte spullen zodat het interieur een kloppend verhaal wordt." Ook de slaapkamers van de zoons zijn op maat gemaakt. Net als de kasten in de hal naar de slaapkamers, de bedden met ombouw, de tv-kamer met een flinke hoekbank en de master bedroom.

De master bedroom, bestaande uit drie gedeeltes, heeft de uitstraling van een hotelsuite. Na de entree is er eerst een ruime kleedkamer met een centraal geplaatste hoeker. In het midden van de ruimte scheiden twee lage muren en een trap de kleedkamer van het daadwerkelijke slaapgedeelte. Na de trap bevindt zich de feitelijke slaapkamer met een groot centraal bed, een tv en nachtkastjes. Links van het slaapgedeelte is de badkamer, de kers op de taart. Het is een verrassende badruimte: het bad werd in een soort orangerie geplaatst. "Ik wilde als het ware in de tuin kunnen baden", vertelt Odette. "’s Zomers is het hier heerlijk privé in een badkuip die een halve slag breder is dan het gangbare formaat. Alles in dit deel van het huis is vol daglicht en met het toegevoegde dakraam boven het bad waan ik me vaak in een zonnig buitenland."

Nadat de plaats van het bad was bepaald, moest het resterende deel van de badkamer nog worden ingevuld. Toilet en bidet werden

gescheiden door een extra wand te plaatsen. Verder werd niet voor het bekende witte marmer met zwarte aders gekozen, maar voor precies het omgekeerde patroon; de muren werden van boven tot onder afgewerkt met Nero Marquina, een zwarte marmersoort met een witte ader. De douche werd een open ruimte, met uitzicht op de badkuip en de tuin, en kreeg twee enorme plafonddouches. Door de spotjes in de douchevloer werd een mooi, haast melancholisch regeneffect teweeg gebracht.

Odette heeft geprobeerd om met afwisseling, hoogteverschillen en tegenstellingen een apart, persoonlijk en sfeervol interieur neer te zetten. In heel het interieur gebruikte ze een mix van materialen. Nu eens niet een combinatie van antiek met modern. Wel art-deco-spullen met designmeubilair, strakke lijnen met ronde vormen, harde met warme materialen. De donkere leistenen vloer in de woonkamer en het terras leverden een warme basis en werden gecombineerd met roze, zijden gordijnen, een wollig kortharig vloerkleed en een pastelleurige bank in velours. Als enige 'koude' element, en daardoor helemaal in balans, werd gekozen voor een witte salontafel in hoogglans, ontworpen door vriend en collega Eric Kus-ter. Zo ontstaat er een nostalgische sfeer in een moderne omgeving en wordt wonen hier een bijzondere ervaring.